

ROZHODNUTÍ

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odstavec 1 zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo o žádosti Mgr. Radomíry Dvořákové, narozené dne 18. 5. 1963, trvale bytem Balbínova 7, 779 00 Olomouc, o poskytnutí informace podle citovaného zákona, která byla Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci doručena dne 31. 10. 2024,

takto:

Podle § 15 odstavec 1 ve spojení s § 2 odstavec 4, § 3 odstavec 3 a § 11b zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se žádost Mgr. Radomíry Dvořákové o poskytnutí informací ze dne 31. 10. 2024 formulovaná takto (citováno doslova):

1) *Sdělte, pod jakou sp. zn. vedete stížnost na porušení zákona v neprospěch Mgr. Dušana Dvořáka, nar. 12. 1. 1962 v Olomouci rozhodnutím Okresního soudu v Prostějově dne 13. 6. 2024, č. j. 3 T 131/2017-2944 a Krajského soudu v Brně dne 26. 6. 2024, č. j. 5 To 152/2024-2944 (ministerstvo) a pod jakou sp. zn. je konán přezkum a kterým ze tří oslovených státních zastupitelství. Podklady jsem (také já) již podala ministerstvu ve stížnostním řízení na nečinnost v této věci. Stížnost na porušení zákona byla podána 14. 8. 2024, ne 14. 7. 2024, jak jsem minule uvedla. Omlouvám se. Současně s tímto podávám stížnost na porušení zákona v neprospěch Mgr. Dušana Dvořáka tvrzením Věznice Břeclav a Okresního soudu v Břeclavi, že nemůže podat žádost o podmíněné propuštění z vězení po 1/3 vykonaného trestu.*

2) *Dále mi (všichni oslovení) sdělte, jaká zákonná norma do roku 1999 určovala, že pěstitel pěstuje a/nebo nakládá s nelegálním konopím, když limit THC byl zaveden až zákonem o návykových látkách a dále sdělte, jaká zákonná norma toto určovala od roku 1999, kdy je již limit THC v konopí zaveden (zejména mne zajímá zákonná definice vzorku, tzn. určení části rostliny konopí určené k měření obsahu THC a definice reprezentativního vzorku, tzn. kolik kusů rostlin konopí musí být současně měřeno na obsah THC, aby byl výsledek alespoň trochu hodnověrný, když jedna a tatáž odrůda může mít i více než dvacet pět násobně odlišný obsah THC, jak dokládají studie, proč chce unijní norma měřit z nejméně 50. rostlin, nálezem ústavního soudu zrušená nařízení vlády č. 455/2009 Sb. a č. 3/2012 Sb. určovala nejméně 5 rostlin k homogenizaci, nezávazné metodiky (OSN, ENFSI) určují jako reprezentativní vzorek násobek, čili ze sta rostlin musí být měřen obsah THC z nejméně deseti rostlin současně atd.). Pokud jste přezkumným orgánem, zajistě těmito informacemi disponujete, když jimi ani policie nedisponuje.*

3) *Dále mi sdělte konkrétní sp. zn./č. j. řízení o přezkumech našich (nejen našich) stížností na porušení zákona v neprospěch mne a Mgr. Dušana Dvořáka, nar. 12. 1. 1962 v Olomouci jednáním OS a OSZ v Prostějově a KSZ a KS v Brně,*

kteřá vede váš úřad od roku 2010 a uveďte, která konkrétní řízení byla předmětem vašeho přezkumu, tzn. uveďte datum a č. j. rozhodnutí okresního a krajského soudu nebo zastupitelství, u nichž bylo namítáno porušení zákona v náš neprospěch, např. v řízení 2 T 104/2010 byly vydány celkem tři rozsudky a ne všechny byly předmětem přezkumu (konkrétně první rozsudek dne 27.10.2010).

4) Dále mi sdělte konkrétní sp. zn./č. j. přezkumů kárných a trestních podnětů na prostějovské OČTŘ za ublížení na zdraví členů výzkumu Konopí je lék včetně ublížení na zdraví s následky smrti od 1. 1. 2010 již jednoznačně klasifikovatelné jako porušení: § 149 odst. 3, písm. d), odst. 4) a odst. 5) trestního zákoníku, § 400 odst. 1 písm. a) a d) a odst. 2) a odst. 3) a § 401 odst. 1 písm. a), b) e), g) h), i) a j) a odst. 2) trestního zákoníku 149 odst. (týrání, mučení a umučení zejména onkologicky nemocných zabráním terapeutického prostředku-konopí), které policie od roku 2009 dosud vždy bez odůvodnění odložila a od okresního, přes krajské, vrchní a nejvyšší státní zastupitelství a ministerstvo spravedlnosti jsme se nejméně 10x marně domáhali řádného prošetření a podávali na vedoucí okresní, krajské, vrchní a nejvyšší státní zástupce stížnosti a kárné podněty. Tyto podněty podávala řada členů naší rodiny, nejvíce pak Mgr. Dušan Dvořák, ať již jako fyzická osoba, nebo statutární zástupce nebo zmocněnec dále uvedených nevládních organizací, jejichž IČO vám usnadní vyhledávání (lustraci) konkrétních sp. zn./č. j., tzn. IČ: 706 31 298, European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research, z.s. (dříve Společenství podpory vzniku a existence Olomoucké nadace filantropů a mecenášů), dále Ateliér ALF, z.s., IČ: 226 80 101, dále Konopí je lék, z.s., IČ: 227 27 281, dále Art & Body Language Factory, z.s., IČ: 227 24 303 (dříve Art Language Factory) a závěrem asociace Cannabis is The Cure, z. s., IČ: 266 70 232, které jsme členy.

5) K otázce sděluji, že před 10. roky nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman asociace Cannabis is The Cure, z.s. slíbil, že prošetří kriminální aktivity justice, která ve všech našich trestních řízeních a řízeních členů asociace tvrdila, že konopí je prekurzor, že zákon o návykových látkách nemusí být oznamován Komisi a že nařízení o prekurzorech drog bylo transponováno do zákona o návykových látkách, což jsou tři vědomé lži mající však klíčový dopad na vinu a trest, neboť toto vědomé lhaní nejvyšší a ústavní justice (prvně viz II.ÚS 664/12) znemožňovalo posouzení věci Soudním dvorem EU. Dotaz zní: Bylo/nebylo toto ze strany NSZ prošetřeno? Prikážete to prošetřit?

v bodech 2. a 5.

odmítá.

Odůvodnění:

1. Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci byla dne 31. 10. 2024 do datové schránky doručena žádost Mgr. Radomíry Dvořákové podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), v níž jmenovaná žádá o poskytnutí informací přesně specifikovaných ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

2. Vrchní státní zastupitelství v Olomouci přezkoumalo předmětnou žádost a dospělo k závěru, že je na místě odmítnout ji v bodech 2. a 5.

3. Předně je třeba obecně uvést, že právo na informace je politickým právem, které je v právním řádu České republiky společně se svobodou projevu primárně zaručeno Listinou základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Listina společně s dalšími právními předpisy tvoří na základě čl. 3 a čl. 112 Ústavy České republiky ústavní pořádek České republiky. Pod spojením „je zaručeno“ se rozumí, že tato práva zaručuje stát.

4. Ustanovení čl. 17 odst. 1 Listiny stanoví, že svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.

5. Ustanovení čl. 17 odst. 2 Listiny stanoví, že každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.

6. Ustanovení čl. 17 odst. 3 Listiny stanoví, že cenzura je nepřipustná.

7. Ustanovení čl. 17 odst. 4 Listiny stanoví, že svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

8. Ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny stanoví, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

9. Právo na informace je právo občanů vůči státu, resp. vůči orgánům veřejné moci, které mají povinnost nejen odpovídat na jednotlivé žádosti o poskytnutí informací, ale i o své činnosti informovat samostatně. Je jedno z prvních politických práv obsažených v Listině. Jeho široká realizace přináší možnost a dostatek vstupních údajů k rozhodování, což umožňuje fyzické osobě se účinně orientovat v politickém životě a případně se na něm i podílet. Umožňuje svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na státní hranice. Cenzura (tzn. kontrola tisku, dalších médií a všech materiálů určených ke zveřejnění) je nepřipustná. Omezení svobody projevu a práva vyhledávat a šířit informace lze uskutečnit pouze zákonem, a to pouze v míře nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. V Listině jsou vedle sebe zaručeny svoboda projevu a právo na informace, kdy svoboda projevu znamená, že každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem, nebo jiným způsobem.

10. Zákonná úprava je provedena zejména zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, který vymezuje okruh tzv. povinných subjektů, což jsou orgány, na něž se povinnost poskytovat informace vztahuje.

11. Konkrétně je pak v § 2 odst. 1 informačního zákona povinným subjektům uložena povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Podle § 3 odst. 3 informačního zákona se pro účely tohoto zákona informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Informační zákon není prostředkem k revizi a nápravě postupů povinného subjektu, ale pouze k předání

reálně existujících informací, které jsou nějakým způsobem zaznamenány tak, aby mohly být kdykoli v identické podobě znovu zjištěny a poskytnuty žadateli.

12. Z bodu 2. žádosti je zřejmé, že žadatelka požaduje sdělení stanoviska povinného subjektu týkajícího se právních norem upravujících nakládání s rostlinami konopí a způsobu určování obsahu tetrahydrokanabinolu v nich.

13. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Lze dodat, že pod spojením „*dotazy na názory*“ se nejčastěji řadí žádosti o poskytnutí právních výkladů a stanovisek. Z obsahu žádosti je pak zjevné, že se žadatelka domáhá právě a jen sdělení názoru na jí nastíněnou otázku týkající se problematiky právní úpravy nakládání s rostlinami konopí a způsobu určování obsahu tetrahydrokanabinolu. Žádá tak o sdělení právního stanoviska, které však není povinný subjekt povinen ani oprávněn poskytovat.

14. Dalším důvodem pro odmítnutí žádosti obsažené v bodě 2. je existence ustanovení § 3 odst. 3 informačního zákona, jehož znění bylo citováno výše v bodě 11. odůvodnění rozhodnutí. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že podle informačního zákona lze poskytovat pouze takové informace, které již reálně existují a jsou zaznamenány na jakémkoli nosiči. Informační zákon slouží pouze k jejich předání žadateli. V daném případě se však žadatelka nedomáhá konkrétní informace, která by již existovala a byla zaznamenána na jakémkoli konkrétním nosiči, jak stanoví § 3 odst. 3 informačního zákona, ale žádá zaujetí a sdělení stanoviska povinného subjektu na jí nastíněné otázky. Na takové případy se však povinnost poskytovat informace nevztahuje (§ 2 odst. 4 informačního zákona) a zákon proto výslovně umožňuje povinnému subjektu takovouto žádost odmítnout. Je třeba doplnit, že informační zákon působí vždy do minulosti a je možné vyžadovat pouze takové informace, které již reálně existují. Není povinností povinného subjektu informaci nově vytvořit pouze za účelem jejího předání žadateli.

15. Při vyhodnocení bodu 5. předmětné žádosti potom muselo Vrchní státní zastupitelství v Olomouci zohlednit § 11b informačního zákona, který stanoví, že povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplyvá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí informačního zákona.

16. Vrchní státní zastupitelství v Olomouci jako povinný subjekt nedisponuje žádnými informacemi o tom, co měl před deseti lety slíbit tehdejší nejvyšší státní zástupce JUDr. Pavel Zeman členům spolku Cannabis is The Cure ohledně „prošetření kriminální aktivity justice“ v trestních řízeních, v nichž měla být řešena otázka konopí jako prekursoru. Nemá proto ani žádné informace o tom, zda Nejvyšší státní zastupitelství zmiňované prošetření realizovalo, případně s jakým výsledkem. Žádný zákon přitom povinnému subjektu neukládá, aby takovéto informace shromažďoval. Vrchní státní zastupitelství v Olomouci není nadřízeným orgánem Nejvyššího státního zastupitelství, nemá vůči němu žádné kontrolní ani dohledové pravomoci a nemůže proto mít informace o všech jeho aktivitách. Z uvedených důvodů proto nelze požadované informace poskytnout, neboť je povinný subjekt nemá a povinnost je mít mu nevyplyvá ze zákona.

17. S ohledem na výše uvedené je zjevné, že žadatelka požaduje poskytnutí informací, které nejsou předmětem informačního zákona, jak jej vymezuje jeho § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3, takže povinný subjekt není povinen odpovědět na položený dotaz poskytnout. Navíc požaduje informaci, kterou povinný subjekt nemá a podle zákona není povinen ji mít, což je dle § 11b informačního zákona další důvod pro odmítnutí žádosti.

18. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

19. Lze tedy shrnout, že na žadatelkou požadované informace v bodech 2. a 5. žádosti se nevztahuje zákonná povinnost poskytovat informace. Z uvedeného důvodu povinný subjekt rozhodl v souladu s § 15 odst. 1 informačního zákona o částečném odmítnutí žádosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona podat odvolání. Odvolání se podává Nejvyššímu státnímu zastupitelství prostřednictvím Vrchního státního zastupitelství v Olomouci do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Olomouc 13. listopadu 2024

JUDr. Bc. Radim Dragoun, Ph.D.
vrchní státní zástupce